

PASTIERSKY LIST

trnavského arcibiskupa Mons. Jána Oroscha
NA NEDEĽU DOBRÉHO PASTIERA 2020

Drahí bratia a sestry,

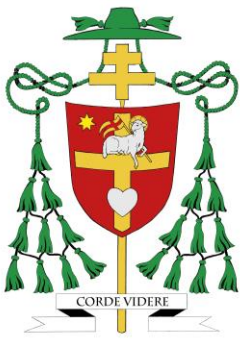
mnohí z nás poznáme, aké to je, keď sme pod psychickým tlakom, keď sme fyzicky vyčerpaní a nedokážeme sa, ako sa vraví, postaviť na vlastné nohy. A čo, ak je práve vtedy potrebné niekomu pomôcť? Sme ochotní skôr ratovať seba alebo iných?

Perzský kráľ Xerxes I., ktorý začal panovať v roku 486 pred Kristom, zaútočil na Grékov, avšak bitku prehral. Z Európy sa snažil loďou preplaviť po Stredozemnom mori do svojej vlasti, ale počas plavby ich na mori prekvapila veľká búrka a hrozilo, že sa loď potopí. Vtedy kráľ vydal rozkaz vyhodiť do mora celý náklad. To ale nestačilo, a tak pobočníci kráľa podľa jeho ďalšieho rozkazu začali hádzat' do mora postupne aj vojakov, len aby sa kráľ Xerxes zachránil.

Úplne iným kráľom je Ježiš Kristus. On je náš kráľ a správa sa ako opravdivý Dobrý pastier. Preto sa narodil a preto prišiel na svet, aby sa za nás obetoval, a tak nás zachránil od večnej smrti. Jeho výrok, že Dobrý pastier dá aj život za svoje ovečky nielen vyslovil, ale aj uskutočnil. Obetoval seba, aby nás oslobodil. Preto Cirkev počas celého veľkonočného obdobia ďakuje svojmu Kráľovi za dar záchrany pred večnou záhubou.

Dnes, na štvrtú veľkonočnú nedeľu, slávime Ježiša Krista - Dobrého pastiera. Osobitne prosíme Pána, aby nám dal dostatok svojich nasledovníkov. Boh nám duchovných pastierov neposiela bez nášho angažovania sa. Sú jeho odpoveďou na naše prosby, túžby a najmä kresťanskú výchovu detí v našich rodinách. Pán vyžaduje našu spoluúčasť a až potom zošle dar povolania. Chce, aby sme mali dobrých, horlivých a obetavých duchovných pastierov, kňazov a rehoľníkov, takých, ktorí sú ochotní obetovať sa za svojich veriacich. Darovať svoj život však neznamená len mučenícku smrť. Žiť pre veriacich, obetavo ich sprevádzať s plným nasadením po ceste spásy, s úmyslom slúžiť im - to od nás, kňazov, Pán očakáva. Avšak je potrebné dodať k tomu, že čosi podobné očakávame aj my, duchovní pastieri od našich veriacich, bratov a sestier. Tak, ako náš Dobrý pastier - Ježiš Kristus, i my očakávame prijatie našej lásky a obetavosti od veriacich. Denne totiž dostávame od našich veriacich okrem množstva ďakovných listov aj listy plné výčítiek, prejavov nespokojnosti a deštruktívnej kritiky.

Blížkosť nového koronavírusu vyplavuje z ľudského vnútra všeličo – dobré i zlé. A práve tento problém prišiel vhod nesympatizantom Cirkvi a zneužívajú ho. Nie je to však nič nové v histórii kresťanstva. Veď aj rímsky cisár Nero obvinil kresťanov z podpálenia Ríma. Ugandskí mučeníci boli zasa upálení, lebo sa vraj bohovia hnevali na kresťanov, keďže zemetrasenie zničilo krajinu. V skutočnosti problém bol v tom,

PASTIERSKY LIST

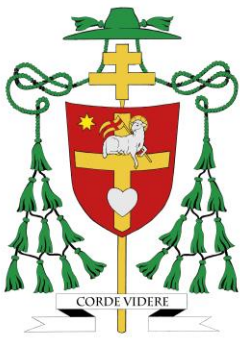
trnavského arcibiskupa Mons. Jána Oroscha
NA NEDEĽU DOBRÉHO PASTIERA 2020

že mladí kresťania nechceli zdieľať praktizovanie homosexuálnej orientácie s ich kráľom. Keď sa deje v spoločnosti niečo zlé, žiaľ, často sa hľadá vinník, na ktorého možno zvaliť vinu. Boh a Cirkev bývajú vhodným terčom. I keď neveria v Boha, majú až výborne naštudované, že kresťania majú krivdu trpezlivo znášať a neodpovedať zlým za zlé. Sú si istí, že zo strany kresťanov sa netreba obávať takého nebezpečenstva ako to bolo napr. v prípade satirického časopisu Charlie Hebdo. A preto pokračujú vo svojom ťažení. Niekomu vadí náš nesúhlas s liberálnymi názormi dnešných mocipánov, alebo štýl kresťanského života, ktorý je v súlade s evanjeliom a kresťanskou morálkou, teda sme iní, čo ich provokuje. Aj Ježiš už svojim príchodom na tento svet provokoval Herodesa, neskôr svojim verejným účinkovaním, učením a zázrakmi, keď ho vlastní rodáci chceli zhodiť z nazaretského vrchu. A napokon kruté odsúdenie, keď im vrah a zbojník Barabáš bol prijateľnejší než Kristus.

Často počúvame aj z úst veriacich: „*Biskupi nám pozatvárali kostoly!*“ Ak by to biskupi z vlastného rozhodnutia nariadili, tak by to mohli aj zrušiť, lenže v tomto je nedorozumenie. Tu išlo o štátne a nie cirkevné nariadenie. Biskupi to nenariadili, len informovali o tom, čo nariadil predseda vlády a hlavný hygienik. Naši veriaci, z ktorých niektorí bez škrupúl zdieľajú názory liberálov, zabúdajú pritom na možnosť návštevy kostolov, ktoré sú v určenom čase otvorené pre súkromnú modlitbu veriacich, adoráciu a prijatie sviatosti pokánia a Eucharistie za predpísaných hygienických podmienok. Biskupi sa od začiatku pandémie usilovali o kompromisné riešenie, napr. sväte omše za prítomnosti malého počtu veriacich, používanie rúšok a hygienických prostriedkov, rešpektovanie dostatočných vzdialeností jeden od druhého, celebrovanie mimo kostolov na voľnom priestranstve... Odpoveď bola jednoznačná. Za nedodržanie štátnych nariadení a predpisov hrozia sankcie 1.659 € pre jednotlivcov a 20.000 € pre farnosti. Okrem toho Slovenská republika si mohla uplatniť aj výnimku z pravidla nedotknuteľnosti posvätných miest podľa článku 5 Základnej zmluvy medzi Svätou stolicou a Slovenskou republikou. Cirkev sa v takýchto prípadoch nemôže postaviť proti štátnemu aparátu, tak ako sa ani Pán Ježiš nepostavil na stranu Zelótov.

Pandémia nového koronavírusu nie je prvým morom, ktorým prešla Cirkev. Vieme, aké opatrenia boli zavedené v minulosti. Napr. zo 14. storočia, keď počas moru zomreli dve tretiny obyvateľov Európy, nachádzame maľby, ako kňazi rozdávali sväte prijímanie pri domoch, v ktorých bola karanténa tak, že používali dlhé lyžice. Alebo si môžeme spomenúť na sv. Karola Boromejského, ktorému zavreli všetky kostoly, a preto dal vybudovať morové stĺpy, pri ktorých sa slávil sväte omše.

Cirkev na Slovensku však neprestala žiť ani v takýchto mimoriadne ťažkých podmienkach. V novodobých dejinách, aj keď náboženská sloboda bola za komunizmu obmedzovaná a Cirkev prenasledovaná, boli to najmä hrdinskí kňazi, opravdiví

PASTIERSKY LIST

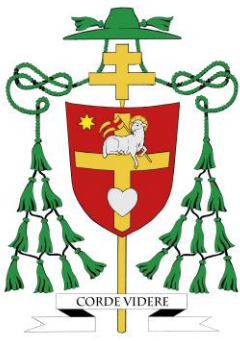
trnavského arcibiskupa Mons. Jána Oroscha
NA NEDEĽU DOBRÉHO PASTIERA 2020

dobří pastieri, rehoľníci a rehoľnice, ale i laici, ktorí ukrutne trpeli v komunistických väzniciach, koncentrákoch a gulagoch. Pri najväčšej úcte voči tým lekárom, zdravotníkom, hygienikom i politikom, ktorí sa v súčasnosti snažia úprimne bojovať proti novému koronavírusu, je potrebné spomenúť aj tých, ktorí by boli radi, keby sa náboženský život za pomoci ochorenia COVID-19 na Slovensku paralyzoval.

Bratia a sestry, v evanjeliu sa spomína žena, ktorá 12 rokov trpela na krvotok. Až potom, keď celý svoj majetok minula na lekárov, hľadala Ježiša. Keď sa ho dotkla, bola uzdravená. História sa nám špirálovito opakuje. Pri „morových ranách“ svetské zriadenia sa obyčajne spoliehajú iba na ľudské riešenia, samozrejme väčšina z nich s dobrým úmyslom vyliečiť nemocných. Až potom, keď tieto riešenia zlyhávajú a niet sa čoho chytiť, hľadá sa Božia pomoc. Poučný je príklad talianskeho lekára, ateistu, ktorého práve súčasná náročná situácia priviedla k viere. Každý deň sa teraz spolu s kolegami lekármi a zdravotníkmi obracajú k Bohu o pomoc. Čo si myslíte, kto v Trnave žiadal pred 300 rokmi procesiu s milostivým obrazom a s Eucharistiou počas morovej rany? Spočiatku predstavitelia mesta nepočúvali cirkevnú vrchnosť, ale neskôr sami žiadali o Božiu pomoc prostredníctvom Panny Márie. Každý kňaz našej arcidiecézy dostal inštrukcie, čo má robiť, ako individuálne vysluhovať sviatosti alebo sväteniny.

Veríme tak, ako aj naši predkovia, že aj keď Pán Boh dopustí, neopustí. S pokorou zisťujeme, že zákazom slúžiť verejné sväté omše sa naplnili slová Pána Ježiša: „*No prídu dni, keď im ženícha vezmú: potom sa budú postiť*“ (Mt 9,15). Tento pôst nás očisťuje od formalizmu. Ježiš si čistí svoj chrám, svoju Cirkev. Lieči tých, čo boli naplnení konzumom a zbavuje nás svätokrádeží nehodných svätých prijímaní. Dostali sme milosť opravdivého pokánia. Môžeme začať žiť z Božieho slova osobne, aj pomocou internetu či iných médií. Objavujeme silu duchovného svätého prijímania, ak je nám bránené dotknúť sa Eucharistie. Môžeme byť uzdravení ako stotníkov sluha či dcéra Sýrofeničanky. Božiu milosť nemožno zastaviť ľudskými bariérami. A napokon Boh nám dal príležitosť, aby sme objavili, čo je *domáca cirkev* (Lumen Gentium, 11).

Zároveň vás, bratia kňazi i vás bratia a sestry našej Trnavskej arcidiecézy povzbudzujem k odvahe spojiť svoj hlas za práva veriacych, keď je evidentné, že sa v sofistikovanej forme pokračuje v ateizácii nášho ľudu. Keď biskupi, ako dobrí pastieri, žiadajú rešpektovanie náboženskej slobody, žiaľ, ich hlas sa často nedostane do komerčných médií. Ich slová šikovne prekrúčia, a potom sa im dostáva často aj od vlastných veriacych kopec výčitiek za to, že nič alebo málo urobili pre Cirkev. Preto je dôležité, aby sa aj veriacy laici zomkli a organizovali na obranu učenia Katolíckej cirkvi.

PASTIERSKY LIST

trnavského arcibiskupa Mons. Jána Oroscha
NA NEDEĽU DOBRÉHO PASTIERA 2020

Viete o tom, že sa v Piešťanoch už niekoľko krát uskutočnil tzv. „Krampuslauf - pochod čertov“? Niesli tam aj transparent s nápisom: „*Nech peklo vládne tomuto mestu! Spolu to dokážeme. Satan.*“ Osobne som intervenoval u predstaviteľov mesta a na Mestskom úrade spolu s piešťanským pánom dekanom, gréckokatolíckym pánom farárom, s pravoslávnyim kňazom, ako aj spolubratom farárom Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania, a napísali sme spoločné odmietavé stanovisko. Keby to vtedy malo väčšiu podporu zo strany veriacich, mohla byť ešte táto akcia zrušená. Jednota veriacich laikov totiž vzbudzuje aj zo strany liberálnych médií a politikov väčší rešpekt. Žiaľ, mnohí kresťanskí laici to odbili slovami: „...*šak je to pekné, také smíšné...*!“ Pozor! Božie mlyny melú pomaly, ale isto!

Drahí bratia kňazi, milí veriaci, dajme sa k dispozícii veľkonočnej zvesti o Kristovom zmŕtvychvstaní, aby nás naplnila pokojom, obnovenou vierou, nádejou a láskou. Otvorme si srdcia s úprimnou dôverou k zmŕtvychvstalému Kristovi. Ježiš Kristus je s nami. Keď v to uveríme s vierou a radosťou apoštolov, tak sa naše svedectvo pred svetom stane dôveryhodným. Lebo my, veriaci v Krista, nehľadáme svetskú slávu, nepovažujeme za dôležité rôzne štatistické údaje o popularite jednotlivých kňazov a biskupov, nemôžeme a ani nechceme ohlasovať to, čo sa páči dnešnému svetu, ale chceme ohlasovať Krista ukrižovaného a zmŕtvychvstalého. Takto budeme svedkami Božieho Syna, ktorý jediný si dokáže povolávať do radov svojich nasledovníkov, tých pravých apoštolov a učeníkov, skutočných dobrých pastierov, ktorí nezutekajú, keď sa vlci vrhajú na ovečky.

Prajem vám i naďalej milostiplné veľkonočné obdobie a s otcovskou láskou vás žehnám.

✠ Ján Orosch, trnavský arcibiskup

Pastiersky list je potrebné prečítať namiesto homílie pri všetkých svätých omšiach na Nedeľu Dobrého pastiera (4. veľkonočná nedeľa) 3. mája 2020.